

Nr 84

Av herr Östlund m. fl., om ökat anslag till utrustning och inredning vid statens hantverksinstitut.

Styrelsen för statens hantverksinstitut har i sina äskanden i flera år framhållit, att utrustningsläget vid institutet är föga gynnsamt. På en del områden finnes väsentliga brister. Som särskilt betänkligt har styrelsen påvisat, att det inom hantverks- och småindustrikretsar blivit alltmera känt, att institutets utrustningsstandard i flera avseenden inte är i paritet med dess uppgifter och ställning.

I årets anslagsäskanden framhålles, att en avskrivning av fem procent på återanskaffningsvärdet kräver en årlig investering av lågt räknat 100 000 kronor, vilket innebär 20 års amorteringstid. Det torde kunna ifrågasättas om statens hantverksinstitut, som skall vara vägledande och banbrytande, skall räkna med så lång amorteringstid. Institutets uppgift är att hjälpa hantverkaren och den mindre företagaren att följa med i den tekniska utvecklingen. Denna går snabbt i våra dagar, och nya metoder framkommer, vilka medför att helt nya arbetsfält öppnar sig. För övrigt innebär det svårigheter därför att man med gamla maskiner tvingas demonstrera moderna metoder.

För de senaste fem budgetåren har för nyanskaffning av statsmakterna anvisats resp. 25 000, 25 000, 35 000, 35 000 och 70 000 kronor. Det föreligger alltså enbart för dessa fem år en mycket stor eftersläpning, om vi utgår från det årliga avskrivningsbehovet 100 000 kronor. Departementschefen har i sina äskanden under tionde huvudtiteln punkten 28 också konstaterat, att »medelsbehovet för utrustning alltjämt är stort», men icke förty har han för nästa budgetår föreslagit ett oförändrat anslag av 70 000 kronor. Detta innebär med hänsyn till kostnadsstegringarna att utrustningsläget vid institutet blir ännu sämre än tidigare.

Även om det ekonomiska läget är kärvt är det angeläget att tillse, att nyanskaffningarna hålles på en sådan nivå, att det åtminstone ej blir en ytterligare försämring. Med hänsyn till det ekonomiska läget vill vi trots de stora ackumulerade behov som finns inskränka oss till att yrka att anslaget höjes till 100 000 kronor, vilket för utrustningsläget vid institutet endast skulle innebära status quo.

Det torde inte vara god hushållning att i våra tider, när man på olika sätt vill söka främja produktiviteten inom näringslivet, sätta SHI i ett sådant läge, att det blir en försämring av dess möjligheter att främja landets hantverk och småindustri, vilkas verksamhet spelar en så betydande roll i det svenska folkhushållet. Enligt beräkningar, som lämnades av f. finans-

minister Sköld vid SHSO industrigrupps årsmöte våren 1955 (jfr Hantverk och Industri nr 4/1955 s. 9), bidrar hantverk och småindustri med samma del av vårt lands bruttonationalprodukt som det svenska jordbruket. Mot bakgrunden härav synes det rimligt att anslaget under punkten 28 höjes med 30 000 till 100 000 kronor.

Med anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1956/57 till Statens hantverksinstitut: Utrustning och inredning bevilja ett med 30 000 till 100 000 kronor förhöjt anslag.

Stockholm den 24 januari 1956

Carl Östlund

Erik Nelander

Märta Boman

Ragnhild Sandström